

İnsanları Tatlı Bir Güce Çağırmalıyız

Nureddin Yıldız'ın Musab bin Umeyr Davetçi Okulu için yaptığı "Musab Olmak" (14.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kur'an-ı Kerim ve Peygamber aleyhisselamın sünneti, bizim çalışma esasımızdır. Bir davetçinin hafız olması şart değildir ama asgarî yüz ayeti adı-soyadı gibi kullanabilmesi gereklidir.

Eğer bu kullanma pratikleşmezse kendinden konuşma başlar, böyle oldukça da insanlar konuşana 'bizim gibi biri' diye bakarlar.

Hatip-davetçi, zihninde sloganlaştırdığı yüz ayet ve hadis taşırsa sürekli yüksekten konuşur ve heyecanı düşmez. Çalışma ilkelerini de böylece takip eder. Burada paylaşacağımız ayetleri hem Kur'an'dan bölümler görmek için vermiş olacağız hem de kitabımızdan kimlik ve renk belirlemede katkısı olacak bize.

1- Bakara suresinden **وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا** (İnsanlara güzel konuşun) ayeti her ne kadar Yahudiler'e nasihat ediyorsa da ayetlerin hususî bir sebeple inmiş olması, bütün Müslümanlar'ın bağlayıcı nassı olmasına engel değildir. Allah'ın kıyamete kadar Kur'an'ı okuyan herkese bir emridir bu, öncelikli olarak da Allah'a davet edenlere elbette.

Peki, nasıl güzel konuşulur?

Ayetimiz net olarak, kırıcı ve müstehcen olmayan bir konuşmaya yönlendirmek istiyor. Tatlı dilli olmaya. Güzel konuşmak, kırmadan dökmeden ve müstehcen olmayan şeyleri konuşmaktır.

Ayetteki "güzellik" ifadesi, hangi dille anlatacaksan o dili güzel kullanmak anlamına da gelir. Türkçe ise Türkçe, Arapça ise Arapça veya Zazaca ise Zazaca. Çünkü dil, kulağa giren ve hem beyinde hem kalpte iz bırakan şeydir. Nahoş bir şey kulaktan girer ancak tırmalar, insanlar da kulaklarına diken koymazlar. Söz; imla kuralları, seçilen kelimeler veya kullanım açısından diken gibi olduğunda kulak tırmalar. Kalitesiz bir cümle kurmak belki karşısındakilerin düşmanlığını çekmez ama etkiyi düşürür.

Babanızın siz beş yaşındayken 'canım yavrum' diye çağırmasıyla büyüdüğünüz zamanki çağırışının üzerinizde bıraktığı etkinin farkı bunun iyi bir örneğidir.

Kitabımız, dinlemeyeceklerini bildiği hâlde kaba saba Hıristiyanlar'a hitap ederken bile "ey kitap sahipleri" veya "ey insanlar" diye başlıyor cümleye.

Bu güzelliğin çarpıcı örneklerinden biri de Efendimiz aleyhisselamın, Kur'an'da ismiyle çağrılmamasıdır. "Ey Muhammed" diye başlamaz Kur'an ayetleri, "ey Peygamber" diye başlar. "Muhammed" diye çağırılmakta bir miktar sertlik vardır çünkü.

Bu ayet tabii ki aynı zamanda lan-lun olmadan konuşmak demektir.

Türkiye'de üniversite için testle imtihan yapıldığından yalnızca imla kuralları bakımından gelişebiliyor öğrenciler, dil zevki verilemiyor öğrenciye.

Yaşı kaç olursa olsun bir insan roman okumalıdır. Necip Fazıl'ın herhangi bir edebî eserini bir saat okuyup başı ağrıyorsa bir insanın, o kişi Türkçe bilmiyor demektir. Şevket Eygi'nin Türkçesi de bu bakımdan tatlıdır ve davetçi dilidir: Modern kavramları da bilen ama kadim kelimeleri ötelemeyen bir dil.

Yazı dilinde bu durum daha önemlidir, konuşmada jest-mimikler anlaşılmayı kolaylaştırıyor ama yazıda aynı imkân yok. Cümlede neyi nerede kullandığımız da ayrı bir önem kazanıyor böylece.

Önceliğin sürekli güzelliğe dair konulara verilmesi ve vurgulamaya negatif yönden başlanmaması da bu ayet-i kerimeden çıkarılabilecek manalardandır. Güzeli konuşarak kötüyü dışlamak gerekiyor.

Karşımızdaki elli kişiyi düşünelim; küfürlü konuşmaktan sigara içmeye kadar kötü özellikleri olsun bunların. Bir davetçinin görevi, bu insanların hayatından o kötü huyları kaldırmaktır. Bu iki türlü olur: “Ne sigara içiyorsun, korkmuyor musun Allah’tan! Cehennem kütüğü müsün!” demek bir çeşittir. Ama bu ayetin ışığında yol alan davetçi, o insanların yirmi kötü eylemine karşı yirmi tane pozitif eylem öğretir onlara ki kötülük onlarda yer bulamaz hâle gelir: “Bugünden itibaren var mısınız, sabahları abdest alarak çıkalım evden?”

Abdeste ayıracağı vakit, o anda yakacağı bir sigarayı önler. Sonra da abdestliyken sigara içmemesi gerektiğini söylersin, oradan da kurtarırız. Negatif olanın kendisiyle uğraşmayacağız çünkü böyle yaparsak zevkine direkt müdahale olur ve bundan hoşlanmaz. Güzelliği yerleştirirsek kötülük kendiliğinden gider ama kötülüğü çekip almaya çalışırsak direnir. “Hasbunallahu venime’l-vekil” demeyi öğrettiğimiz insanlar, bir süre sonra görecekler ki böyle söylemek küfretmekten daha zevklidir, Rabbiyle paylaşmak daha zevklidir.

Bu ayet, yumruğu olmayan davetçi demek de değildir. Allah Teâlâ, وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ “Peygamberlere demir de verdik” buyuruyor, bildiğimiz demir. Davut aleyhisselamın gücünden söz ederken وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ “Ona demiri erittik” buyuruyor Rabbimiz. Demiri eriten bir peygamber olunca o, Yahudiler de sus pus oldu karşısında.

Elimizde bu seçenek de olacak ama tercihimizi bundan yana kullanmayacağız. Sabırlı olmak, kudretini kullanmamak için beklemektir. Kudretsiz davetçi, yalvaran adamdır ve kimse yalvarmaya inanmaz. Tatlı bir güce çağıracağız insanları, bir ağırlık ve otorite olduğunu bilecekler.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.